

Powyższa karta hydrograficzna krain polskich obejmuje w sobie główne doliny czarne-one biegiem rzek: Odry, Wisły, Niemna i Dzwiny wpadających do Baltyku, Dniepru Bohu i Dniestru zlewających się do morza Czarnego. Obiega jest w niej równie środkowa i dolna część Dunaju, jako sąsiedniego Karpatom i zabierającego z nich wody, oraz zamieszkałego przez ludy epowinowacane z Polską.

Polska za czasów Bolesława Chrobrego rozciągała się na południowy Karpat po zakrety Dunaju i Cisawy Lech przez ośm następnych pokon. granice jej dochodziły tylko źródeł Wisły z jej wielkimi napływnikami Bugiem i Narwią

Dunaju, Sanu i Dniestru. W zachodniej stronie granice te zachodziły nikiędy za Odrę; we wschodniej: północnej za Dniepr i Dzwine. Najazdy z państwa sąsiednich pogwałciły nieraz te naturalne granice: obecnie Polska podzielona jest na części między trzy sąsiednie państwa. Prusacy a właściwie Brandeburczycy posunęli się za Odrę nad dolną Wisłę i ujście Niemna, zajęli Warle i Notec; Austriacy natomiast, górne części Wisły, Dniestru i Buga. Moskale dzierżą cały Dniepr, Dzwine, najwięk część Niemna, Dniestru, środkową część Wisły

Dawna Polska dzieliła się na dwa państwa: Królestwo Polskie i Wielkie Księstwo Litewskie. Królestwo Polskie zajmowało dawne krainy Pomorza, Prus, Podlasia, Mazowsza, Kujaw, starożytnej Lechii, czyli Kaliskiego, Poznańskiego, Gnieźnieńskiego, i te krainy zwano Wielką Polską; oraz Krakowskiego, Sandomierskiego, Lubelskiego, Chełmskiego, Halickiego, Wołyńskiego, Podola, Ukrainy, Pobereża, zwanych Małą Polską. Księstwo Litewskie składało się ze Żmudzki, właściwej Litwy, Rusi Białej i Czarnej, Polessia, część Inflant i kurlandya należały do składu tych dwóch państw.

MII 142

nr. inw. : 811

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

811 MII. 142